

EUROOPA KOHTU OTSUS

30. november 1993*

(Kaupade vaba liikumine—Kaubamärgiõigus)

[...]

Kohtuasjas C-317/91,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Bundesgerichtshofi esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevates menetluses järgmiste poolte vahel:

Deutsche Renault AG

vs.

AUDI AG

EMÜ asutamislepingu artiklite 30 ja 36 tõlgendamise küsimuses,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president O. Due, kodade esimehed G.F. Mancini, J.C. Moitinho de Almeida, M. Diez de Velasco ja D.A.O. Edward, kohtunikud R. Joliet,

F.A. Schockweiler, G.C. Rodrigues Iglesias, M. Zuleeg, P.J.G. Kapteyn ja J.L. Murray,

kohtujurist: G. Tesauro,

kohtusekretär: vanemametnik H.A. Ruehl,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Deutsche Renault AG, esindaja: Rechtsanwalt H. Kroitzsch, Karlsruhe,
- AUDI AG, esindaja: Rechtsanwalt M. Brandi-Dohrn, München,
- Saksamaa valitsus, esindajad: Saksamaa Liitvabariigi majandusministeeriumi Regierungsdirektor J. Karl ja esindajad Saksamaa Liitvabariigi Justiitsministeeriumi Ministerialrat A. von Muehlendahl ja Saksamaa Liitvabariigi Justiitsministeeriumi Regierungsdirektor A. Dittrich,

- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja *Treasury Solicitor S. Cochrane*,
- Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: õigustalituse ametnik B. Langeheine,

arvestades kohtuistungil ettekannet,

olles 9. veebruari 1993. aasta kohtuistungil ära kuulanud suulised märkused, mille esitasid Deutsche Renault AG, esindajad: Rechtsanwalt H. Kroitzsch ja Rechtsanwalt Graf von Luckner, Hamburg ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi valitsus, esindaja Barrister A.M. Silverleaf),

olles 9. juuni 1993. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Bundesgerichtshof (esimene tsiviilasjade koda) on esitanud 21. novembri 1991. aasta määrusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 9. detsembril 1991, EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse EMÜ asutamislepingu artiklite 30 ja 36 tõlgendamise küsimuses, eesmärgiga võimaldada kohtul otsustada, kas nimetuse kaitsmine, mis ühes muus ühenduse keeles kui importiva riigi keeles koosneb numbri asemel sõnast, on kooskõlas kõnealuste sätetega.

2 Kõnealune küsimus on esile kerkinud Prantsuse mootorsõidukite tootja Saksa tütarettevõtja Deutsche Renault AG (edaspidi „Renault“) ja Saksa mootorsõidukite tootja AUDI AG (edaspidi „AUDI“) vahelises vaidluses seoses sellega, et Renault kasutab nimetust „Quadra“.

3 Euroopa Kohtule esitatud toimiku põhjal on küsimuse õiguslik ja faktiline raamistik järgmine.

4 Warenzeichengesetz'i (Saksa kaubamärgiseadus, edaspidi „WZG“) kohaselt ei saa numbreid kaubamärgina registreerida (WZC §4 lõige 2 punkt 1), välja arvatud juhul, kui asjaomane kaubamärk on saavutanud kaubanduses tunnustatuse selle kaubamärgiga varustatud tooteid eristava tunnuseks (WZC §4 lõige 3). Peale selle ei saa kaubamärgiomanik takistada konkurenti kasutamast oma toodetel üksikasju, mis väljendavad toodete erijooni, kuni neid üksikasju ei kasutata kaubamärgina (WZG §16). Lõpuks kaitstakse ka kujundust („Ausstattung“), mis asjaomaste kaubandusringkondade arvamuse kohaselt on piisava eristusvõimega, põhimõtteliselt samal viisil nagu registreeritud kaubamärki (WZG §25).

- Kohtumenetluse keel: saksa.

5 AUDI on Saksa kaubamärgiregistris kaks korda registreerinud kaubamärgi „Quattro“. Alates 1980. aastast on ta selle nimetuse all turustanud neljarattaveoga sõiduaautosid. 1988. aasta märtsi keskel tõi Renault Saksa turule Prantsusmaal valmistatud neljarattaveoga sõiduauto, mida oli teistes Euroopa riikides juba turustatud nimetuse all „Espace Quadra“.

6 1988. aasta märtsis taotles Renault Saksamaa Patendiametilt AUDI registreeritud kahe kaubamärgi registrist kustutamist. 9. augusti ja 11. oktoobri 1990. aasta otsustega kustutas Saksamaa Patendiameti kaubamärkide osakond mõlemad „Quattro“ kaubamärgid registrist põhjendusel, et numbrit ei saa registreerida olenemata sellest, et see on võõrkeelne sõna, ning et peale selle ei olnud vaidlusalune nimetus registreerimise ajaks saavutanud kaubandusringkondade vajalikku tunnustust. Bundespatentgericht lükkas AUDI kõnealuste otsuste vastu esitatud hagi tagasi, kuid andis siiski menetlusloa („Rechtsbeschwerde“). Kohus väitis muu hulgas, et sõna „Quattro“, itaalia keeles number „4“, tuleb jätta vabaks siseriikliku kaubanduse, kuid eelkõige mootorsõidukite sektori impordi ja ekspordi jaoks, ning et kõnealuses sektoris on number „4“ reklaamis ja mudelite kirjeldamisel nii oluline, et seda ei saa võrrelda muude kasutatavate numbritega.

7 Käesoleva eelotsusetaotlusega seotud kohtuvaidluses väidab AUDI, et Renault'le tuleks teha ettekirjutus lõpetada nimetuse „Quadra“ kasutamine ning maksta hüvitist. AUDI väidab, et on olemas oht nimetused „Quattro“ ja „Quadra“ segi ajada ning põhjendab oma nõuet õigustega, mis tulenevad kaubamärgi registreerimisest ning õigusest kujundusele WZG §25 alusel. Seda paragrahvi võetakse arvesse põhikohtuasjas, sest see võimaldab teatavatel tingimustel kaitsta registreerimata kaubamärki.

8 AUDI hagi rahuldati esimeses kohtuastmes. Landgericht Muenchen I (seitsmes kaubandusasjade koda) viitas oma 30. novembri 1988. aasta otsuses muu hulgas ohule, et nimetused „Quattro“ ja „Quadra“ võidakse segi ajada nii foneetilisel kui ka kontseptuaalsel alusel, sest mõlemad mõisted viitavad numbrile „4“ ning neid kasutatakse samadel toodetel ehk neljaratta veoga mootorsõidukitel.

9 Oberlandesgericht Muenchen (kuues tsiviilasjade koda) jättis 21. septembri 1989. aasta otsusega (st enne Saksamaa Patendiameti otsuseid eespool esitatud punktis 6) Renault' hagi läbi vaatamata. Kohus lähtus otsuse tegemisel peamiselt kujunduse kaitsest ning oli eelkõige seisukohal, et AUDI sellega seotud väited on põhjendatud ning et puudub vajadus jätta nimetus konkurentide jaoks vabaks. Hageja esitatud avaliku arvamuse uuringud näitasid, et nimetus on kaubandusringkondades kaitseks vajalikul määral tunnustatud, sest 61,1% küsitletuist (79,8–87,9% juhiloa valdajatest, mootorsõiduki omanikest, juhtidest, mootorsõidukikaubandusest huvitatud isikutest ning autoostu kavandavatest isikutest) teadis nimetust „Quattro“ seoses mootorsõidukitega ning 51,2% küsitletuist seostas nimetuse konkreetse tootjaga.

10 Renault esitas kassatsioonikaebuse Bundesgerichtshofile (edaspidi „BGH“), kes otsustas erinevalt apellatsioonikohtust, et mootorsõidukeid tootvate spetsialistide ringkonnad on märkimisväärselt huvitatud, et kõnealusele sektorile mitmes suhtes oluline

number „4“ hoitaks vaba üldiseks kasutuseks ka itaaliakeelse sõna kujul, mis on Saksamaal laialdaselt tuntud. Apellatsioonikohtu tuvastatud tunnustatuse ulatusest ei piisa, et kinnitada õigust kujundusele või kaubamärgi õiguslikku kehtivust. Sellest tulenevalt oleks nimetus „Quattro“ WG alusel kaitstav ainult juhul, kui faktilist olukorda arutava kohtu uus hinnang tegeliku olukorra kohta tõendaks, et nimetus on kaubanduses saavutanud nõutava kõrgetasemelise tunnustatuse. Uus arvamusuuring võib kõnealuse kõrge tunnustatuse taseme välja selgitada.

11 Kui kõnealune tunnustatuse aste leiaks tõendamist, tuleks mõõnda, et nimetus „Quattro“ on omandanud kõrge eristusvõime ning vajab seetõttu tavapärasest suuremat kaitset. Sel juhul tuleks järeldada, et segiajamise oht nimetusega „Quadra“ on olemas ning et Renault ei tohiks seda nimetust kasutada identifitseerimisvahendina Saksamaal.

12 Kuna kostja peab sellist keeldu ühendusesisese kaubavahetuse õigusvastaseks piiranguks, otsustas taotluse esitanud kohus suunata küsimuse Euroopa Kohtule eelotsuse tegemiseks, mis võimaldaks kohtul otsustada, kas kohtuasi on vaja faktiliste asjaolude täiendavaks selgitamiseks kohtule tagasi saata, kuid mida ei oleks vaja teha juhul, kui nimetuse "Quadra" kasutamise keeld oleks ühenduse õiguse kohaselt õigusvastane. Küsimus on järgmine:

„Kas EMÜ asutamislepingu artiklite 30 ja 36 kohaldamisel tekib ühendusesisese kaubavahetuse õigusvastane piirang, kui liikmesriigis B asuva autotootja liikmesriigis A kaupleva tütarettevõtjal keelatakse liikmesriigis A tähisena kasutada nimetust „Quadra“, mida tootja on seni piiranguta kasutanud neljarattaveoga mootorsõidukitel nii oma riigis kui ka väljaspool oma riiki põhjendusel, et liikmesriigis A asuv teine autotootja väidab liikmesriigi A siseriikliku õiguse alusel, et tal on kaubamärgiõiguse („Warenzeichenrecht“) ja/või kujundusega seotud õiguse kohaselt („Ausstattungsrecht“) õigus sõnale „Quattro“ olenemata sellest, et „quattro“ tähistab teises liikmesriigis arvsõna ning et see tähendus on igal juhul selgesti arusaadav ka muudes liikmesriikides, ning olenemata sellest, et numbrit „4“, mida kõnealune sõna tähistab, kasutatakse autotööstuses ja autokaubanduses märkimisväärselt palju ja mitmesugusel viisil?“

13 Üksikasjalikumat teavet vaidluse aluseks olevate asjaolude, menetluse käigu ja Euroopa Kohtule esitatud kirjalike märkuste kohta saab kohtuistungil ettekandest. Toimiku neid osi mainitakse või arutatakse allpool niivõrd, kui kohtu arutluskäik seda nõuab.

14 Kõigepealt tuleb märkida, et esimese nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/104/EMÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (EÜT 1989, L 40, lk 1) ülevõtmise tähtaega pikendati nõukogu 19. detsembri 1991. aasta otsuse (EÜT 1992, L 6, lk 35) artikliga 1 kuni 31. detsembrini 1992. Seda direktiivi, mis peale selle käsitleb ainult registreeritud kaubamärke, mitte aga õigust kujundusele, ei saa jõustumiskuupäeva tõttu mingil juhul kohaldada käesoleva kohtuasja suhtes, mida tuleb arutada ainult lähtudes EMÜ asutamislepingu artiklitest 30 ja 36.

15 Euroopa Kohtule suunatud küsimusega seoses kerkib esile probleem, kas siin käsitletavat siseriikliku õiguse sätteid on kooskõlas ühenduse õigusega. Sellel probleemil on kaks tahku. esiteks õiguse tekkimine nimetusele, kuna nende õigusnormide kohaselt oleks nimetus „Quattro“ kaitstav kaubamärgiõiguse alusel; teiseks õiguse kasutamine, sest nende õigusnormide kohaselt tuleks eeldada, et segaduse tekkimise oht nimetuste „Quattro“ ja „Quadra“ vahel on olemas.

16 Neid kahte punkti on vaja eraldi arutada.

Õiguse tekkimine nimetusele „Quattro“.

17 EMÜ asutamislepingu kaupade vaba liikumist käsitlevate sätete kohaselt, millest üks on ka artikkel 30, on kõik liikmesriikide vahelised koguselised impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed keelatud. Artikli 36 esimese lause kohaselt ei välista kõnealused sätted siiski selliste impordikeeldude või –piirangute kohaldamist, mis on õigustatud seoses tööstus- ja kaubandusomandi kaitsmisega.

18 Artikli 36 teise lause kohaselt esimeses lauses mainitud keelud ja piirangud „ei kujuta endast siiski suvalise diskrimineerimise vahendit või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piiramist“.

19 Kohtuasjas 34/78: Henn ja Darby (EKL 1979, lk 3795, punkt 21) on sedastatud, et artikli 36 teise lause eesmärk on välistada ühendusesisese kaubanduse artikli 36 esimese lause alusel kehtestatud piirangute kuritarvitamine, mis seisneb muudest liikmesriikidest pärit kaupade diskrimineerimises või teatavatele siseriiklikele kaupadele kaudse kaitse tagamises.

20 Euroopa Kohus on otsustanud kohtuasjades 144/81: Keurkoop, EKL 2853, 1982 ja 238/87: Volvo, EKL 1988, lk 6211 seoses kujundustega ning kohtuasjas 35/87: Thetford: EKL 1988, lk 3585 seoses patentidega, et kehtiva ühenduse õiguse alusel ning juhul kui ühenduses puudub standardimine või õigusaktide ühtlustamine, tuleb intellektuaalomandi õiguste kaitse tingimused ja kord sätestada siseriikliku õigusega.

21 Sellest tuleneb, et „Quattro“ taolise nimetuse kaitsetingimused tuleb sätestada siseriikliku õiguse alusel, arvestades artikli 36 teisest lausest tulenevaid piire.

22 Sellega seoses tuleb esmalt märkida, et vaidlusalustes siseriiklikes õigusnormides on eelotsusetaotluse esitanud kohtu tõlgenduse kohaselt sätestatud väga ranged tingimused sellise nimetuse nagu „Quattro“ kaitsmiseks kaubamärgiõiguse alusel.

23 Peale arvsõna kaubamärgina registreerimise kohustuslike piirangute (vaata eespool esitatud punkt 4) kaitstakse registreerimata kaubamärki üldiselt ainult juhul, kui see on kaubanduses tunnustatud, see tähendab juhul, kui Saksamaa üldsus mõistab tähist viitena, et sellega märgistatud kaup pärineb teatavalt konkreetselt ettevõtjalt. Kõnealune seisud kujuneb ainult juhul, kui selline mulje on tekkinud valdaval osal tarbijatest.

24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus juhib tähelepanu, et tunnustatuse aste peab olema veelgi kõrgem, kui tähis tuleks põhimõtteliselt jätta kõigile vabaks kasutamiseks, nagu see on number „4“ puhul autotööstuses. Arvestades olulist vajadust hoida tähis vabas kasutuses, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus seni tõendatud tunnustatuse astet ebapiisavaks.

25 Peale selle kohaldatakse neid reegleid ka võõrkeelse sõnaga väljendatud arvsõna suhtes, niivõrd kui asjaomane keel on Saksamaal küllaldaselt tuntud.

26 Lõpuks ilmneb WZG §16, mis on analoogia põhjal kohaldatav ka õiguse suhtes kujundusele („Ausstattungsrecht“), et märgi kaitse ei takista konkurenti kasutamast oma kaupadel kauba omadusi näitavaid tähiseid, kui ta ei kasutata neid kaubamärkidena. Samad reeglid kehtivad võõrkeelsete kirjeldavate nimetuste kohta. Kohtud, kes pidid tegema otsuse põhikohtuasjas, ei pidanud siiski nimetust „Quadra“ kirjeldavaks.

27 Teiseks tuleks märkida, et kohtutoimikust ei ilmne, et teises liikmesriigis asuv tootja ei saa taotleda registreeritud või registreerimata kaubamärgi kaitset samadel tingimustel, nagu pakutakse kaitset Saksamaa õiguse alusel, või et kaitse erineb olenevalt sellest, kas kõnealust kaubamärki kandvad kaubad on oma- või välismaised.

28 Sellest järeldub, et põhikohtuasjas vaidlustatud õigusnormide taolised siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad eespool mainitud tingimustel kehtestada „Quattro“ taolise nimetuse kasutamise ainuõiguse, ei ole ei suvalise diskrimineerimise vahend ega ühendusesisese kaubanduse varjatud piiramine.

Nimetuste „Quattro“ ja „Quadra“ segiajamise oht

29 Õiguse kasutamise seoses väidab komisjon, et segiajamise ohu mõistet tuleb tõlgendada kitsalt, et mitte tõkestada kaupade vaba liikumist rohkem, kui see on kaubamärkide kaitseks vajalik. Erandina ühisturu aluspõhimõttest võimaldab artikkel 36 kaupade vaba liikumise piiranguid ainult niivõrd, kui see on õigustatud asjasepuutuva tööstus- või kaubandusomandi eriomase sisu moodustavate õiguste kaitsmisega.

30 Seda väidet arvestades tuleks esiteks märkida, et kaubamärgiõiguste eriomane sisu on märgi valdaja kaitsmine nimetuste segiajamise ohu eest, mis võimaldab kolmandatel isikutel märgi valdaja kaupade mainet õigusvastaselt ära kasutada (kohtuasi 16/74: Centrafarm vs. Winthrop, EKL 1974, lk 1183, punkt 8 ja kohtuasi C-10/89: HAG GF („HAG II“), EKL 1990, lk I-3711, punkt 14).

31 Segiajamise tõenäosuse määramise kriteeriumid moodustavad osa kaubamärgikaitse üksikasjalikest eeskirjadest, mis, nagu juba öeldud (käesoleva kohtuasja punkt 20), on siseriikliku õiguse küsimus. Kohtujurist rõhutab oma arvamuse punktis 21 õigusega, et kaubamärgiõigus kui ainuõigus ja selliste märkide kaitse, mille puhul tekib segiajamise oht, on tegelikult ühe mündi eri pooled: segiajamisohu vastase kaitse ulatuse vähendamine või laiendamine ainult vähendab või laiendab õiguse enda

kohaldamisala. Mõlemat aspekti tuleb seega reguleerida ühe homogeense õigusallika, praegusel juhul siseriikliku õiguse talusel.

32 Ühenduse õigus ei sätesta seetõttu ühtegi kriteeriumit segiajamisohu mõiste kitsaks tõlgendamiseks.

33 Siseriiklik õigus peab siiski lähtuma asutamislepingu artikli 36 teises lauses sätestatud piirangutest. Kohtutoimikust ei nähtu, et neid piiranguid on ületatud. Esmajoones ei viita miski sellele, et Saksamaa kohtud tõlgendavad Saksa tootja kaubamärgi kaitset käsitledes segiajamise mõistet laias tähenduses, kuid tõlgendavad sama mõistet kitsalt juhul, kui on tegemist muus liikmesriigis asuva tootja kaubamärgi kaitsega.

34 Neid asjaolusid arvestades ei kujuta vaidlusalustele seadustele vastavad siseriiklikud seadused, mis võimaldavad „Quattro“ taolise nimetuse kasutamise ainuõigust kasutada selleks, et takistada oletatavalt varasema nimetusega segiajamise ohtu põhjustava „Quattro“ taolise nimetuse kasutamist, suvalise diskrimineerimise vahendit või ühendusesisese kaubanduse varjatud piiramist.

35 Komisjon väidab lisaks, et segiajamise ohu hindamiseks tuleb kombineeritud kaubamärke vaadelda tervikuna, seega tuleb käesoleval juhul arvesse võtta asjaolu, et kõnealuseid sõidukeid turustatakse nimetuse all "Espace Quadra" ja „AUDI Quattro“.

36 Saksa õiguse kohaselt tekib kahe kaubamärgi segiajamise oht mitte ainult juhul, kui asjaomane kaubandusringkond arvab ekslikult, et kõnealused kaubad on pärit ühelt ja samalt ettevõtjalt (otsene segiajamise oht), vaid ka juhul, kui oletatakse ekslikult, et asjaomaste ettevõtjate vahel on korralduslikud ja majandussidemed, näiteks litsentsileping, mille alusel on ühel ettevõtjal lubatud toota toodet, mis omadustelt vastab teise ettevõtja tootele (segiajamise oht laiemas tähenduses).

37 Ühenduse õiguse kohaselt ei tohi mingil viisil piirata siseriikliku õigusega antud kaitset viimatinimetatud segaminiajamise ohu eest, sest see on kooskõlas kaubamärgiõiguse eriomase sisuga, mis eespool öeldu kohaselt seisneb kaubamärgi omaniku kaitsmises segaminiajamise ohu eest.

38 Siseriiklik kohus peab otsustama, kas sõnade „Quattro“ ja „Quadra“ kasutamisest kombineeritud nimetustes nagu „AUDI Quattro“ ja „Espace Quadra“ piisab, et segiajamisoht oleks välistatud ka juhul, kui peaks selguma, et nimetus „Quattro“ on saavutanud kõrge tunnustatuse astme.

39 Eelnenud kaalutlusi arvestades tuleb Euroopa Kohtule esitatud küsimusele vastata, et EMÜ asutamislepingu artiklite 30 ja 36 kohaldamisel ei esine ühendusesisese kaubavahetuse õigusvastast piiramist, kui liikmesriigis B asuva autotootja liikmesriigis A kaupleva tütarettevõtjal keelatakse liikmesriigis A kasutada tähisena nimetust „Quadra“, mida tootja on seni piiranguta kasutanud neljarattaveoga mootorsõidukitel nii oma riigis kui ka väljaspool oma riiki põhjendusel, et liikmesriigis A asuv teine autotootja väidab

liikmesriigi A siseriikliku õiguse alusel, et tal on kaubamärgiõiguse („Warenzeichenrecht“) ja/või kujundusega seotud õiguse („Ausstattungsrecht“) kohaselt õigus sõnale „Quattro“ olenemata sellest, et „quattro“ tähistab teises liikmesriigis arvsõna ning et see tähendus on igal juhul selgesti arusaadav ka muudes liikmesriikides, ning olenemata sellest, et numbrit „4“, mida kõnealune sõna tähistab, kasutatakse autotööstuses ja autokaubanduses märkimisväärselt palju ja mitmesugusel viisil.

Kohtukulud

40 Saksamaa valitsuse, Ühendkuningriigi valitsuse ja Euroopa Ühenduste Komisjoni Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid ei hüvitata. Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleliolevate asjade üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS,

vastuseks Bundesgerichtshof'i 21. novembri 1991. aasta määrusega esitatud küsimusele, otsustab:

EMÜ asutamislepingu artiklite 30 ja 36 kohaldamisel ei esine ühendusesisese kaubavahetuse õigusvastast piiramist, kui liikmesriigis B asuva autotootja liikmesriigis A kaupleva tütarettevõtjal keelatakse liikmesriigis A tähisena kasutada nimetust „Quadra“, mida tootja on seni piiranguta kasutanud neljarattaveoga mootorsõidukitel nii oma riigis kui ka väljaspool oma riiki põhjendusel, et liikmesriigis A asuv teine autotootja väidab liikmesriigi A siseriikliku õiguse alusel, et tal on kaubamärgiõiguse („Warenzeichenrecht“) ja/või kujundusega seotud õiguse („Ausstattungsrecht“) kohaselt õigus sõnale „Quattro“ olenemata sellest, et „quattro“ tähistab teises liikmesriigis arvsõna ning et see tähendus on igal juhul selgesti arusaadav ka muudes liikmesriikides, ning olenemata sellest, et numbrit „4“, mida kõnealune sõna tähistab, kasutatakse autotööstuses ja autokaubanduses märkimisväärselt palju ja mitmesugusel viisil.

Due	Mancini	Moitinho de Almeida	Diez de Velasco
	Edward	Joliet	Schockweiler
Rodriguez Iglesias	Zuleeg	Kapteyn	Murray

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 30. novembril 1993 Luxembourgis.

Kohtusekretär J.-G. Giraud	President O. Due
-------------------------------	---------------------